

Til Social og indenrigsudvalget

Jeg er gift, mor til 2, bonusmor til 2 og mormor til Helena på 4,5 år. Derudover er jeg formand for Bedsteforeningen hvor vi jævnligt får historier fra bedsteforældre, der bliver fremmedgjort. Mit eget kendskab til plejefamilie og netværkspleje er, at vi i forbindelse med anbringelsen af vores barnebarn, i første omgang ikke bliver undersøgt i forbindelse med netværkspleje. Der gik 8 måneder inden de gik i gang med det. Så blev vi afvist på grund af nogle fejlagtige beskrivelser. Min mand blev der aldrig kigget på, selvom vi jo er en familie. Da de endelig var klar til at kigge på os, stoppede de processen med undskyldningen at nu er hun velanbragt. Men undervejs, sørgede de for at fortælle os at nu skulle vi jo huske at vi så ikke måtte se vores datter eller tage til familiearrangementer hvis vores datter var med, da hun jo ikke skulle være sammen med sit barn udover samvær. Vi har derefter forsøgt at blive generelt godkendt som plejeforældre og har været på de 4 dages kursus, som man skal for at blive godkendt. Vi blev afvist efter Allerød kommune skrev til Socialtilsynet og fortalte hvor usamarbejdsvillige vi er, fordi vi klager hele tiden. Og ja vi klager, fordi vi mener vi er ressourcestærke mennesker som bliver uretfærdigt behandlet. Vi har 4 timers samvær om året. Det er ikke barnets tarv.

Oplevelser fra familier vedrørende plejefamilier

Kommuner hvor der opleves at plejefamilien modarbejder eller ikke behandler børnene ordentligt:

Allerød

Holstebro

Tønder

Fredericia

Randers

Kalundborg

Skanderborg

Frederiksberg

Hørsholm

Norddjurs

Høje Tåstrup

Brøndby

Brønderslev

Haderslev

Nordfyn

Guldborgsund

Frederikshavn

Struer

Nyborg

København

Gribskov

Vejen

Hjørring

Mariager Fjord

Århus

Holbæk

Der er sikkert flere, men disse er dem der har skrevet til mig, da jeg efterspurgte plejefamilier der ikke gør deres arbejde ordentligt og i stedet hjælper til med at fremmedgøre forældre og børn. På de kurser Socialtilsynene afholder for nye plejeforældre, lærer man at man skal samarbejde med biologisk familie og sørge for at inddrage og det skal man også gøre, selvom far eller mor er misbruger eller har andre vanskeligheder.

Lovgivningen på anbringelsesområdet

Hvis loven blev overholdt i anbringelsessager, ville der ikke være så mange problemer med disse sager. Forvaltningen skal sørge for at der er lavet en børnefaglig undersøgelse, forvaltningen skal sørge for at undersøge netværket grundigt, forvaltningen skal have undersøgt om problemerne kan løses med støtte i hjemmet, forvaltningen skal sørge for at der foreligger handleplaner og samværsplaner, forvaltningen skal sørge for at der arbejdes på hjemgivelse, forvaltningen skal sørge for at der som minimum er samvær 1 gang om måneden for alle i netværket, forvaltningen skal holde børnesamtaler, hvor plejeforældre ikke er bisiddere. Og jeg kunne fortsætte, alle disse ting står i lovgivningen, men bliver i rigtig mange sager ikke overholdt. Jeg ved, at der også er sager hvor forældrene ikke er i stand til at være der for deres børn, men det er ikke ensbetydende med at man ikke behøver overholde lovgivningen. Deres børn har stadig alle de rettigheder. Men hvis man skal undgå sammenbrud i anbringelser, skal man sørge for at forældrene er en del af deres børns liv og hverdag, selvom de er anbragt.

Fortællinger fra berørte familier

Jeg har fået rigtig mange fortællinger om plejefamilier, som for det første omtaler sig selv som mor og far, eller tvinger børnene til at kalde sig mor og far, eller som nægter at kalde barnets biologiske forældre for mor og far. Dette er en kæmpe misforståelse blandt plejefamilier og til stor sorg for biologiske forældre, som bliver underkendt af denne handling. Derudover har jeg hørt om plejeforældre, som behandler børnene dårligt, giver dem for småt eller hullet tøj, giver dem for små sko, smider de ting ud der kommer fra forældrene og påstår det er gået i stykker, nægter børnene at have legeaftaler, flytter skole for børnene uden at informere forældrene, nægter at snakke med forældrene, nægter at sende billeder eller opdateringer om børnenes hverdag, selvom de har fået besked på det, omtaler biologisk familie dårligt overfor skole eller læge, nægter at udlevere oplysninger fra skole, læge, psykolog eller andre offentlige instanser, påstår at børnene ikke vil se deres forældre, selvom barnet ikke siger dette til forældrene ved samvær, nedbryder børnene og får dem til at tro at alt hvad plejeforældrene fortæller er den endegyldige sandhed, nægter at tale til forældrene. En af de værste ting der foregår, er at plejeforældrene sygeliggør

børnene. Dette betyder nemlig, at de får flere penge for barnet og det betyder at de biologiske forældre får at vide, at de ikke vil være i stand til at tage sig af barnet, fordi det nu er behandlingskrævende. Plejeforældre sørger også for at fortælle forvaltningen at barnet reagerer efter samvær og så skal samværet jo sættes ned. Selvom der er rigtig mange børnepsykologer og eksperter på området, som har udtalt at naturligvis reagerer barnet, det savner sine forældre. Så de skal naturligvis se deres forældre mere.

Konkret godkendt plejefamilie

Jeg har også erfaret at selvom det i starten af 2019 blev besluttet at der ikke længere skulle benyttes konkret godkendte plejefamilier, da alle plejefamilier skal godkendes af socialtilsynene, så er der stadig kommuner der har fået lov til at beholde konkret godkendte plejefamilier, som kommunerne selv skal holde tilsyn med. Disse plejefamilier har fået lov til at fortsætte, da de ikke ville kunne gennemgå en godkendelsesproces i socialtilsynet. Dette har jeg fået at vide af Socialtilsyn hovedstaden i en telefonsamtale med en af deres tilsynskonsulenter. Den kommune der har anbragt barnet hos den konkret godkendte plejefamilie, skal holde tilsyn med plejefamilien. Så hvis forældrene klager over plejefamilien, vil kommunerne ofte ikke høre på deres klager og der er ikke en officiel klageinstans, som der er i socialtilsynene.

Netværksplejefamilier

I forhold til netværksplejefamilier bliver dette meget sjældent brugt. En af grundene til dette er den misforståede, forældede holdning, at hvis der er noget galt med en forælder til et anbragt barn, så er der også noget galt med bedsteforældre eller andre i familien. Hvis forældre til et anbragt barn er misbrugere eller alkoholikere, kan bedsteforældrene stadig være velfungerende. Netværkspleje bør undersøges og anvendes oftere end det gør i dag. Hvis forvaltningen vælger at undersøge i netværket om nogen kan bruges, bliver det brugt som skræmmekampagne, at så skal du jo huske at du kun kan være sammen med forældrene til det anbragte barn, når der er samvær og dette er jo i forvejen sparsomt. Dette får rigtig mange, især bedsteforældre til at lade være med at benytte denne mulighed. Netværkspleje har i flere undersøgelser vist at give et mere velfungerende barn og færre sammenbrud i anbringelsen.

Afslutning

Mit forslag er at hele anbringelsessystemet, bliver vendt på hovedet og alle de brodne kar bliver fjernet. Indtil videre har jeg oplevet meget få sagsbehandlere der virkelig arbejder for at plejeforældre, forældre og barn har et godt og konstruktivt samarbejde. Flyt anbringelserne ud af kommunen. Sørg for at forældrene får noget hjælp, de fleste børn vil hellere være hos deres forældre og hvis forældrene ikke kan, så lad bedsteforældre være en del af deres børnebørns liv. Bedsteforældre vil altid være i barnets liv også når de fylder 18 og plejeforældrene ikke længere får penge for dem.